

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ
ДС/СС 05/4-02 бр. 159/1-ХП/10
21.02.2013. године

ВЕЋЕ НАУЧНИХ ОБЛАСТИ
ДРУШТВЕНО-ХУМАНИСТИЧКИХ НАУКА

Наставно-научно веће Филозофског факултета у Београду је на својој III редовној седници, 21.02.2013. године – на основу чл. 221. став 1. алинеја 14. и члана 266. Статута Факултета, прихватило Извештај Комисије за докторске студије с предлогом теме за докторску дисертацију: АРХИТЕКТА ПЕТАР Ј. ПОПОВИЋ (1873-1945), докторанда Данијеле Милошевић.

За ментора је одређен проф. др Александар Кадијевић.

Доставити:

1x Универзитету у Београду
1x Стручном сараднику за
докторске дисертације
1x Шефу Одсека за правне послове
1x Архиви

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА

Проф. др Милош Арсенијевић

Факултет Филозофски
04/1-2 бр. 6/2263
22.02.2013.
(број захтева)
(датум)

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ

Веће научних области друштвено-хуманистичких
наука
(Назив већа научних области коме се захтев упућује)

ЗАХТЕВ
за давање сагласности на предлог теме докторске дисертације

Молимо да, сходно члану 46. ст. 5. тач. 3. Статута Универзитета у Београду («Гласник Универзитета», бр. 131/06), дате сагласност на предлог теме докторске дисертације:

Архитекта Петар Ј. Поповић (1873-1945)

(пун назив предложене теме докторске дисертације)

НАУЧНА ОБЛАСТ историја уметности

ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ:

Име, име једног од родитеља и презиме кандидата:

Данијела (Миомир) Милошевић

Назив и седиште факултета на коме је стекао високо образовање:

Филозофски у Београду

Година дипломирања:

Назив магистарске

2006.

тезе кандидата:

Назив факултета на коме је магистарска теза одбрањена:

Година одбране магистарске тезе:

Обавештавамо вас да је

Наставно-научно веће

на седници одржаној 21.02.2013.

размотрило предложену тему и закључило да је тема подобна за израду докторске дисертације.

ДЕКАН ФАКУЛТЕТА

Проф. др Милош Арсенијевић

Прилог:

1. Предлог теме докторске дисертације са образложењем
2. Акт надлежног тела факултета о подобности теме за израду докторске дисертације

Додатак уз образац 1.

ПОДАЦИ О МЕНТОРУ

за кандидата **Данијелу Милошевић**

Име и презиме ментора: **Александар Кадиевић**

Звање: **редовни професор**

Списак радова који квалификују ментора за вођење докторске дисертације:

1. *Градитељска делатност Петра Ј.Поповића у југоисточној Србији (1908-1930)*, Зборник за ликовне уметности Матице српске 40, Нови Сад 2012, 225-240. **M51**

2. *Три схватања историјског духа времена у архитектури*, SYMMEIKTA.Зборник радова поводом четрдесет година Института за историју уметности Филозофског факултета у Београду (ур.И.Стевовић), Београд 2012, 531-540. **M14 4**

3. *Hrvatski arhitekti u izgradnji Beograda u 20.stoljeću*, Prostor 42, Zagreb 2011, 467-477. **SCI LIST (ANCI LIST) M23**

4. *Newer Serbian Architecture and its Audience*, Зборник Матице српске за ликовне уметности 39, Нови Сад 2011, 253-270. **M51**

5. *Архитектура и дух времена*, Грађевинска књига, Београд 2010. **M41**

Заокружити одговарајућу опцију (А, Б, В или Г):

А) У случају менторства дисертације на докторским студијама у групацији техничко-технолошких, природно-математичких и медицинских наука ментор треба да има најмање три рада са SCI, SSCI, ANCI или SCIE листе, као и Math-Net.Ru листе.

Б) У случају менторства дисертације на докторским студијама у групацији друштвено-хуманистичких наука ментор треба да има најмање три рада са

релевантне листе научних часописа (Релевантна листа научних часописа обухвата SCI, SSCI, AHCI и SCIE листе, као и ERIH листу, листу часописа које је Министарство за науку класификовало као M24 и додатну листу часописа коју ће, на предлог универзитета, донети Национални савет за високо образовање. Посебно се вреднују и монографије које Министарство науке класификује као M11, M12, M13, M14, M41 и M51.)

В) У случају израде докторске дисертације према ранијим прописима за кандидате који су стекли академски назив магистра наука ментор треба да има пет радова (референци) које га, по оцени Већа научних области, квалификују за ментора односне дисертације.

Г) У случају да у ужој научној области нема квалификованих наставника, приложити одлуку Већа докторских студија о именовању редовног професора за ментора.

ДЕКАН ФАКУЛТЕТА

Датум 8.2.2013

М.П.

проф. др Милош Арсенијевић

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА ИСТОРИЈУ УМЕТНОСТИ

ДОКТОРСКЕ СТУДИЈЕ:
ПРИЈАВА ОДБРАНЕ ПРЕДЛОГА ТЕЗЕ

АРХИТЕКТА ПЕТАР Ј. ПОПОВИЋ (1873-1945)

Ментор: проф. др Алесандар Кадијевић
Милошевић

Студент: Данијела

Бр. индекса: 6И/090013

БЕОГРАД 2012

ПРЕДМЕТ ИСТРАЖИВАЊА

Предмет истраживања ове докторске тезе биће живот и дело Петра Ј. Поповића архитекте, професора и научног радника. Као свестрана личност, током своје вишедеценијске каријере Поповић је успешно деловао на неколико поља. Са места службеника Министарства грађевина, где је провео цео свој ради век (напредујући од подинжењера II класе до начелника I класе) деловао је посредно на српску архитектуру дајући предмере, вршећи контроле а у неким случајевима и суделујући у изградњи појединих објеката широм Србије. Његово непосредно деловање на архитектуру огледа се у пројектовању низа грађевина, од којих су нешто бројније оне сакралног типа али истакнуто место у историји архитектуре заузимају и његова остварења профаног карактера попут оних административне, резиденцијалне и меморијалне намене. Пројектовао је такође и за приватне поручиоце махом виле и летњиковаце. Поповић је стварао објекте са стилским одликама романтизма и академизма али широј стручној јавности су свакако најпрепознатљивија његова дела са карактеристикама тзв. „националног стила“ где се истиче зграда Окружног начелства у Врању која је на својеврстан начин и обележила читаву Поповићеву каријеру као архитекте. Већи број скица и пројеката остао је неизведен. Такође, оставио је и веома дубок траг у очувању српске средњовековне архитектонске баштине, рестаурирајући значајан број манастира попут Лазарице, Жиче, Сопотана, Матеича итд. Поред пројектовања објеката сакралне и профане намене бавио се још и уређењем ентеријера, урбанизмом, хералдиком и изложбеном активношћу. На Техничком факултету у Београду предавао је са места ванредног професора предмет историја архитектуре. Са успехом је подстицао студенте да пројектују у „српском стилу“. Сарађивао је са већим бројем часописа (*Старинар*, *Технички лист*, *Српски књижевни гласник* итд.). Објавио је и већи број чланака који су се махом тицали научних обилазака наших средњовековних манастира и радом на њиховој рестаурацији. Петар Поповић био је и дописни члан Српске Академије Наука и Уметности као и дописни члан Академије рада у Прагу.

ЦИЉ

У дисертацији ће бити детаљно изнесена и анализирана комплетна делатност Петра Ј. Поповића са циљем да се научна јавност подробније упозна са радом и деловањем овог архитекте као и са његовим значајем за српску архитектуру уопште. Такође, овај рад ће имати за циљ да, проучавајући историјске, социолошке и културолошке токове у времену стваралаштва архитекте Поповића, а кроз сагледавање широког спектра његовог деловања, пронађе место овог уметника и као архитекту прецизно га позиционира у односу на друге ствараоце с краја деветнаестог и у првим деценијама двадесетог века. Један од циљева овог рада биће и то да се кроз дубљу, првенствено стилску анализу његових дела, као и анализу његовог деловања у друштвено-уметничким

и педагошко-научним круговима објасни његова важност за целокупну српску архитектонску сцену тога доба.

ОСНОВНЕ ХИПОТЕЗЕ

Иако је опус Петра Ј. Поповића веома богат и неоспорно представља важан сегмент српског архитектонског наслеђа, не постоје исцрпнији осврти и подробнија тумачења његовог пројектантског, конзерваторског и научно-наставног рада. Досадашње проучавање Поповићеве делатности махом је сведено само на фрагментарно сагледавање целокупног стваралаштва овог истакнутог архитекта. Та фрагментарност, односно парцијално расветавање, проучавање и анализа његовог опуса, недовољни су за сагледавање Поповићеве ерудитске личности која је током вишедеценијске каријере оставила тако дубок траг у српској историји архитектуре. Мада се име Петра Ј. Поповића, због недостатка исцрпнијих уметничко-критичких анализа његовог рада, најчешће везује за стварање у такозваном „националном стилу“ ово није био једини уметнички израз којим се он служио у свом раду. Неоспорно је да је „национални стил“, који се јавио средином деветнаестог века у Србији и који је представљао одраз сличних кретања на архитектонској сцени Европе, ипак обележио читав његов стваралачки опус. Поповић је проучавао архитектуру српских манастира, а највише оних из моравске школе, те је у њима и проналазио инспирацију за пројектовање својих дела. Најзначајније и свакако јавности најпознатије Поповићево дело са одликама „националног стила“ је свакако Зграда Окружног начелства у Врању. Ако узмемо у обзир и чињеницу да је као професор подстицао своје студенте да пројектују у „српском стилу“ можемо слободно рећи да Петар Ј. Поповић заузима веома истакнуто место међу архитектама који су подржавали и пројектовали објекте са оваквим уметничким карактеристикама. У склопу проучавања Поповићевог архитектонског опуса биће обухваћења између осталих и следећа његова дела: Капела Св.Ђорђа генерала Белимарковића у Врњачкој Бањи (1903), Окружно начелство у Зајечару (1907), Основна школа „Младен Угаревић“ у Призрену (1907), Хотел „Петроград“ у Београду (око 1912), Палата „Руски цар“ у Београду (1922-1925), палата генерала Димитријевића у Београду (1928), црква Св.Тројице у Београду (1924), капела Лацковић, Барловац и Тодоровић у Београду (1926), палата Министарства просвете у Београду (1933), храмови у Реновцу и Стојнику (1925-28), спомен-црква са костурницом у Штипу (1926), задужбински храм Св. Георгија породице Тодић у Костолцу (1926), Спомен-костурница у Сурдулици (1922-1924) итд.

Детаљном анализом Поповићевог рада, како уметничког тако научног и педагошког, дескриптивним описом и стилском анализом његових изведених и неизведених дела, као и утврђивањем узора, сагледавањем друштвених оквира и уметничко-културних токова тога доба, доказиваће се важност Поповићевог деловања и рада на српско архитектонско наслеђе. Поповић као један од водећих српских архитеката свога доба заслужује адекватно позиционирање на уметничко-историјској лествици српског културно-уметничког наслеђа.

МЕТОД ИСТРАЖИВАЊА

У циљу што свеобухватније анализе стваралаштва архитекте Петра Ј. Поповића и његовог значаја за српску архитектуру, током истраживања ће бити коришћено неколико метода. Вршиће се подробна анализа архивске и историографске грађе која ће бити комбинована са теренским радом и проучавањем Поповићеве библиографије. Како је историографска грађа неопходна акценат ће бити стављен на проучавање архивске грађе (део докумената који сведоче о његовом раду чува се у Архиву Србије, историјском архиву Београда, Архиву југославије, Архиву САНУ, Архитектонском факултету, Музеју града Београда, Историјском архиву „Тимочка Крајина“ у Зајечару, Историјском архиву „31 јануар“ у Врању итд.), као и Поповићеве заоставштине која се чува у Музеју Српске православне цркве (Грађа која се чува у музеју СПЦ је изузетно обимна и садржи велики број планова, скица, цртежа, фото документације, белешки и сл.) Користећи наведене методе истраживања рад ће се осим детаљном анализом Поповићевог деловања, стилском анализом његових дела бавити и анализом социолошких, културолошких и уметничких токова у времену у коме је стварао.

СТРУКТУРА РАДА

Рад ће структурално бити подељен у више поглавља:

1. **Увод и историографија** (у овом поглављу биће изложен предмет проучавања, циљ истраживања и преглед досадашњих историографских истраживања)
2. **Извори и грађа** (У овом поглављу биће изнет преглед расположиве архивске грађе)
3. **Анализа епохе** (У овом поглављу биће анализирана социолошке прилике, уметнички токови, стремљена на архитектонској сцени, биће дат посебан осврт на тражење „националног стила“ у архитектури)
4. **Петар Ј. Поповић-Биографија**
5. **Петар Ј. Поповић-дела** (Ово поглавље ће садржати већи број подпоглавља у којима ће бити анализирано следеће:
 - 5.1 Школовање и утицај
 - 5.2 Изведени пројекти
 - 5.3 Неизведени пројекти
 - 5.4 Рад у Министарству грађевина
 - 5.5 Рад на очување српске средњовековне архитектонске баштине
 - 5.6 Значај
6. **Закључак**

Рад ће садржати и информативна поглавља, „Списак илустрација“, „Списак скраћеница“ и „Литература“.

Неопходно је напоменути да је ова структура рада подложна изменама током саме израде дисертације. Измене ће бити условљене детаљнијим упознавањем са изворима и грађом која ће бити коришћена током самог писања тезе.

ЛИТЕРАТУРА

- Богунуовић, С., Г., Архитектонска енциклопедија Београда XIX и XX века, књига II, Београд 2005, 1050
- Војиновић, М., Архитектонске карактеристике Враћа друге половине XVIII, током XIX и почетком XX века, Врањски гласник књ. XII-XIII, Врање 1979, 253-279
- Војиновић, М., Зграда окружног начелства у Врању и њен значај у односу на градски центар, заједно са зградом окружног суда и другим јавним грађевинама кроз историју, Врањски гласник XXVI-XXVII, Врање 1993-1994, 131-152
- Војиновић, М., Архитектонска баштина Враћа, у: Прилози из документације ЗЗЗСКН, Ниш 1979, 249-279
- Високошколска настава архитектуре у Србији 1846-1971, Београд 1996
- Гордић, Г., Биографије, у: Српска архитектура 1900-1970, Београд 1972, 139
- Дојчиновић, Р., Спомен костурница у Сурдулици 1924-2010, Сурдулица 2011
- Ђурђевић, М., Прилог проучавању новије архитектуре у Врању, Врањски гласник XXVI-XXVII, Врање 1993-1994, 115-130
- Ђокић, В, Урбана типологија: градски трг у Србији, Београд 2009, 336-337
- Жунић, Т., Окружно начелство у Врању-путоказно остварење националног стила у новијој српској архитектури, Лесковачки зборник 43, Лесковац 2003, 179-186
- Живановић, Д., Почети проучавања византијске архитектуре у Србији, у: Ниш и Византија II, (зборник радова ур. М. Ракоција), Ниш 2004, 398, 402
- Замоло-Ђурић, Д., Градитељи Београда, Београд 2009
- Замоло-Ђурић, Д., Градитељи у Србији у XIX веку, у: Путеви Српског инжињерства током XIX века, (зборник радова ур. П. Миљанић), Београд 1994, 24
- Здравковић, И., Архитекти научници, Старица XIX, Београд 1968, 281-284
- Игњатовић, А., Југословенство у архитектури 1904-1941, Београд 2007, 186, 271, 319, 345, 355, 365, 445
- Игњатовић, А., Између жезла и кључа: национални идентитет и архитектонско наслеђе Београда и Србије у XIX и првој половини XX века, Наслеђе, IX, Београд 2008, 66
- Кадијевић, А., Примери архитектуре српског националног стила у Врању између два светска рата, Врањски гласник XXVIII, Врање 1995, 67-80
- Кадијевић, А., Архитекти научници у новијој српској архитектури, Флогистон 2, Београд 1995
- Кадијевић, А., Један век тражења националног стила у српској архитектури (середина XIX- средина XX века), Београд 1997

Кадијевић, А., Естетика архитектуре академизма (XIX-XX век), Београд 2005, 293, 337, 339, 342, 347

Кадијевић, А., Спомен-костурница у Сурдулици (1922-2012) - од заборавља до обнове, Лесковачки зборник LII, Лесковац 2012, 155-164

Кадијевић, А., Градитељска делатност Петра Ј. Поповића у југоисточној Србији (1908-1930), ЗЛУ Матице Српске, 40, Нови Сад 2012, 225-240

Ковачевић, М., Д., Академик Петар. Ј. Поповић (1899-1987), Југословенски историјски часопис, Београд 1988

Којић, Б., Поповић Петар, у: ЕЈ VI, Загреб 1965, 561

Маневић, З., Поповић Петар у: Лексикон српских неимара, Београд 2002, 158

Маневић, З., Историја српске архитектуре новијег доба, у: Лексикон српских неимара, Београд 2002

Маневић, З., Новија српска архитектура у: „Српска архитектура 1900-1970“, Београд 1972, 14,15

Макуљевић, Н., Црквена уметност у Краљевини Србији (1882-1914), Београд 1997

Максимовић, П., Н., Стваралаштво архитеката подстакнуто луцима са моравске куће, Саопштења РЗЗСК, XXXIV, Београд 2002, 403-419

Митровић, Г., Врање, Зграда Старог начелства, у: Споменичко наслеђе Србије, Београд 2007, 149

Несторовић, Б., Преглед споменика архитектуре у Србији XIX века, Саопштења X, Београд 1974, 144, 159, 161

Несторовић, Б., Градитељи Београда од 1815-1915 у : Историја Београда II, Београд 1974, 344,345

Несторовић, Б., Архитектура Србије у XIX веку, Београд 2006, 527-529

Несторовић, Б., Поповић Петар, у: ЕЛУ III, Загреб 1964, 710

Петровић, В., Поповић Петар, у: НЕ III, Загреб 1928, 492

Петровић, П., М., (ур.), Свезнање: Општи енциклопедијски лексикон I, Београд 1922, 765

Перовић, Р., М., Српска Архитектура XX века, Београд 2003, 36

Поповић, П. Ј., Рестаурација цркве Цара Лазара у Крушевцу, Српски технички лист, 50, (16.12. 1907)

Рајчевић, У., Спомен костурница жртвама бугарских злочина над Србима 1915-1918 године, Сурдулица 1924, у : Затирано и затрто. О уништеним српским споменицима. Књ.2, Нови Сад 2007, 26-27

Ристић, В., Рестаурација Лазарице Пере Ј. Поповића из 1904-1908 г., Саопштења XV, Београд 1983

Стаменковић, А., Градитељска баштина Сурдулице, Лесковачки зборник LI, Лесковац 2011, 200-203

Стојаковић, А., Обнова споменика архитектуре у Србији између два рата, Рашка баштина, 2, Краљево 1981, 259-267

Суворин, А., Цео Београд: адресно информативна књига за Београд, Земун и Топчидер, Београд 1922

Тошева, С., Организација и рад Архитектонског одељења Министарства грађевина у периоду између два светска рата, Наслеђе, II, Београд 1999, 171-181

Шкаламера, Ж., Обнова „српског стила“ у архитектури, ЗЛУМС 5, Нови Сад 1969

Шипка-Ергелашев, З., Пера Ј. Поповић: живот и делатност, ЗЛУМС 16, Нови Сад 1980

„Реферат о квалификованости кандидата и подобности предложене теме за докторску дисертацију“

1. Основни подаци о кандидату и дисертацији: Кандидаткиња Данијела Милошевић (Смедерево 1980) је основну и средњу школу завршила у родном граду. Дипломирала је на Одељењу за историју уметности Филозофског факултета у Београду 2006.год. Докторске студије у истој установи уписала је крајем 2009.год. Крајем 2012.год. пријавила је и образложила тему дисертације под насловом „Архитекта Петар Ј.Поповић (1873-1945)". Бави се историографијом, стручном публицистиком, културним активностима и туризмом. Објавила је запажени прегледни чланак о архитектури Смедерева од 1918. до 1945.год. у „Смедеревском зборнику" (бр. 2 за 2009). У оквиру њене будуће дисертације, предвиђен је обухватан монографски наратив о делу архитекте Поповића, обогаћен детаљним анализама и критичким запажањима, као и свим неопходним библиографским подацима.

2. Предмет и циљ дисертације: Тему кандидаткињине дисертације представља слојевита стручна делатност арх.Петра Ј. Поповића, развијана од краја деветнаестог века до завршетка Другог светског рата. Распрострањена на ширем екс-југословенском простору, одражавала је његове особене уметничке, научне и педагошке принципе, вишеструко афирмисане у Краљевини Србији и Краљевини СХС (од 1929.Краљевини Југославији). Циљ рада је досезање исцрпног монографског осврта на живот и рад арх.Поповића, у коме ће се детаљно осветлити његов продуктивни пројектантски опус, ауторитативна наставничка делатност на Београдском Универзитету, допринос развоју конзерваторске службе, архитектонске историографије и дневне критике. Развој наше научне мисли у домену вредновања тековина српске архитектуре прве половине прошлог столећа, овим радом ће бити значајно употпуњен. Нова периодизација и валоризација Поповићевог дела, делимично базирана и на ранијим тумачењима, биће задуго функционална и одржива. Допринеће и тачнијем разумевању укупног развоја новије српске архитектуре.

3. Опис садржаја (структуре по поглављима) дисертације: Структура је устаљена за радове овог нивоа и типа, и као таква, сасвим прихватљива. Предвиђени су „Увод и историографија", „Извори и грађа", „Анализа епохе" „Петар Ј. Поповић-Биографија", „Дела", „Закључак", „Списак илустрација“, „Списак скраћеница“ и „Литература“.

4. Основне хипотезе од којих ће се полазити у истраживању: Хипотезе изнете у кандидаткињином образложењу су евидентно утемељене и доказиве. Неспорно ће се потврдити током свеобухватног истраживања слојевите грађе која сведочи о распрострањеној делатности архитекте Поповића. Поготово је утемељена теза о ерудитском карактеру његове вишестране стручне вокације, као и предводништву у архитектури националног стила од 1908. до 1914.године (а делом и касније). Поткрепљен изворним подацима, новооткривеним појединостима и темељитим анализама, рад ће несумњиво потврдити полазне хипотезе.

5. Методе које ће се у истраживању применити: Примениће се синтетички критички метод савремене архитектонске историографије, који обједињује искуства архитеката тумача историје градитељства и специјализованих историчара уметности за ту област науке. Након прилежног сакупљања мноштва извора о Поповићевим постојећим и срушеним објектима (систематизованих у архивима, музејима, заводима за заштиту споменика културе, библиотекама, фототекама, хемеротекама, универзитетским и личној заоставштини похрањеној у Музеју СПЦ), они ће се критички обрадити и подвргнути исцрпној текстуалној дескрипцији, анализи и критици. Материја која ће бити предмет предстојеће дисертације, свестрано ће се сагледати кроз појавне облике, али и теже уочљиве духовне, културолошке и естетске слојеве Поповићевих дела. Ауторкин будући наратив и слојевита критичка валоризација, значајно ће подстаћи нова истраживања. Контекстуализација Поповићеве делатности у времену и простору се такође намеће као важна тема кандидаткињиног рада.

6. Очекивани резултати и научни допринос:

Досадашње интерпретације Поповићевог дела ће овим радом бити значајно обогаћене, како у фактографском, тако и у аналитичко-критичком погледу. Преиспитаће се низ постојећих оцена, периодизација и превазиђених метода вредновања његовог опуса, ради постизања непристрасног и темељитог монографског тумачења. Новим атрибуцијама, прецизним датовањима и утемељеним запажањима, успешно ће се заокружити целовита слика о Поповићевом стручном деловању.

7. Закључак:

Рад на овој теми је вишеструко користан, као за кандидаткињу, тако и за развој науке и наставе на Београдском Универзитету. Сматрајући тему адекватно образложеном, а кандидаткињу компетентном да јој приступи, предлажемо прихватање теме њене докторске дисертације.

у Београду 8.2.2013

Потписи чланова комисије:

др Александар Кадјевић, ментор, редовни професор Одељења за историју уметности
Филозофског факултета у Београду

др Предраг Драгојевић, ванредни професор Одељења за историју уметности
Филозофског факултета у Београду

др Ненад Макуљевић, ванредни професор Одељења за историју уметности
Филозофског факултета у Београду

др Иван Стевовић, доцент Одељења за историју уметности
Филозофског факултета у Београду